

Bakalářská práce

TEOLOGÁLNÍ CTNOSTI V POEZII TEREZIE Z LISIEUX

ROZSAH PRÁCE:

Počet stran: 53

Počet znaků: 116 646

RESUMÉ:

Ve své práci jsme se zabývali teologálními ctnostmi v poezii Terezie z Lisieux. Nejprve jsme vymezili pojmy „teologální“, „teologální ctnosti“. Následně jsme v krátkosti charakterizovali Tereziinu poetickou činnost jako takovou - kdy vznikala, komu byla určena, jaké jsou hlavní prameny její inspirace. V dalších kapitolách jsme se postupně zaměřili na jednotlivé teologální ctnosti, víru, naději a lásku, a hledali jejich výraz v Tereziiných básních. Viděli jsme, že ačkoli víra je v jejích básních výslovně zastoupena nejméně, tvoří jakýsi rámec celé Tereziiny poezie. Rozlišili jsme víru jako akt věření (*fides qua*), víru jako pravdy víry (*fides quae*), víru podrobenou zkoušce a víru Mariinu.

Při stopování ctnosti naděje se ukázalo, že naděje tvoří výraznou dimenzi Tereziiny básnické činnosti. Můžeme říci, že její poezie je poezií exilu, psanou ve vyhnanství pozemského života a zacílenou na návrat do nebeské vlasti. Nadějí jsme se zabývali ze tří hledisek - z hlediska jejího vztahu k chudobě, z hlediska konkrétních Tereziiných očekávání a z hlediska důvěry jakožto jejího jistého projevu.

V kapitole pojednávající o lásce jsem se snažili rozlišit různé podoby teologální lásky, jak je nacházíme v Tereziině poezii. Nejprve jsme poukázali na to, že celá Tereziina básnická tvorba je samotnou její autorkou vnímána jako jediný zpěv lásky. Poté jsme se postupně soustředili na dvě básnické skladby, *Žít z lásky* a *Jak chci milovat*, které jsou, dle našeho názoru, nejvýmluvnějším svědectvím Tereziina pojetí lásky. Obě básně jsme analyzovali zejména po tematické stránce. Naším cílem bylo také neposuzovat je odděleně, ale zasadit je

do kontextu celé Tereziiny básnické činnosti. Při jejich rozboru se ukázaly následující hlavní prvky Tereziina pojetí teologální lásky: proměňující a stravující síla Boží lásky, kterou Terezie, inspirovaná svatým Janem od Kříže, přirovnává ke spalujícímu ohni; utrpení jako znak pravé lásky; touha vše proměňovat v lásku; touha milovat Ježíše jeho vlastní, nekonečnou láskou. Následně jsme se zabývali Tereziinou básnickou skladbou *Odevzdanost je plodem lásky* a ukázali na různé polohy vztahu odevzdanost – láska.

V závěrečné kapitole jsme se zaměřili na teologální ctnosti v Tereziině poezii z hlediska jejich souvztahu. Již při rozboru jednotlivých ctností se ukazovalo, že víra, naděje a láska jsou v Tereziiných verších propojené. Viděli jsme víru jako pevný základ pro naději a lásku. Láska a naděje se zase ukázaly být umocňujícím činitelem pro víru, a to zejména v období zkoušky víry. V lásce pak Terezie spatřovala jedinou bezpečnou cestu k tomu, v co celým svým bytím doufala, k plnosti lásky na věčnosti.